

PREEK FRANEKER 8 sept. 9.30 uur
Viering H.A.

Lezen en tekst Gl. 2, 15-21

Broeders en zusters jonge mensen samen gemeente van Christus.

Paulus sluit bij de uitleg van dit gedeelte aan bij zijn discussie met Petrus, maar past deze ook toe op de situatie welke in de gemeenten speelt. Petrus gaat weer Joods leven m.b.t. de spijswetten als Jakobus en anderen op bezoek komen. Deze ommezwaai zijn voor Paulus werken naar de wet welke niet tot heiliging kunnen dienen. Eigen gerechtigheid noemt hij het in de brief aan Filippi. Dit is niet de schuld van de wet op zich, want deze wet is heilig en goed maar het is de schuld van de Jood die er verkeert mee omgaat. De apostel onderscheid twee soorten zondaars, Joden en heidenen en allebei moet men door dezelfde poort zalig worden, nl. door het geloof in het kruis van Christus. In vers 17 laat Paulus een tegenstander aan het woord vanuit Joodse zijde. Deze stelt retorisch de vraag moet een Jood dus juist als de heiden zondaar worden wil hij door Jezus Christus worden gered want het lijkt er toch op, apostel Paulus, dat u ons heidenen maakt!

Dit is uiteraard niet waar, Jezus staat niet in dienst van de zonde en de genade stimuleert mensen niet om zonde te praktiseren omdat deze toch wel wordt vergeven. Petrus leeft eerst zonder spijswetten en dat voert hij deze voor zichzelf weer in! Nu zegt Paulus dan bewijs je toch dat je zondaar bent en zegt de apostel ik heb de gemeente Gods vervolgd en nu bouw ik deze op en dat wil toch zeggen, dat ik de jood de zondaar ben juist als de heiden.

Het evangelie heeft ons bevrijd van het oordeel van de wet, maar als je jezelf weer onder de wet plaatst (wat Petrus deed) dan wil dat zeggen dat je niet aan de rechtvaardigheid van Christus genoeg hebt.

Positief gezien zegt Paulus: Jezus rechtvaardigt zondaren en als Christen kom je het eeuwige leven niet binnen door de wetten van het oude verbond te volgen maar door te geloven dat je relatie tot de wet fundamenteel is veranderd.

Waarom. Nu Christus heeft de vloek van de wet gedragen, door aan een hout te hangen. De wet spreekt een vloek uit over elk mens die niet volmaakt de wet houdt. Jezus is aan het kruis een vervloeking geworden, zodat deze vloek plaatsvervangend is volbracht. Het staat allemaal in Gl. 3,12 en Dt. 21,23

In vers 20.21 trekt de apostel een conclusie. Dit is de leidraad voor onze avondmaalviering:

Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik. Dat ben ik zelf niet meer, maar Christus leeft in mij. Nu ik echter nog leef als mens op aarde (niet in de hemel dus) leef ik (dat is de enigste manier) door het geloof in Christus die van mij houdt en zich voor mij heeft overgegeven. Wanneer ik door wetswerken gerechtigheid verwacht te bereiken dan is Christus (voor mij) tevergeefs gestorven.

Nu een thema op deze avondmaals zondag: **Verzoening en behoud en rechtvaardigmaking door het kruis van Christus.**

Drie gedachten en deze zijn:

- 1 Het kruis is afdoende
- 2 gekruisigd met Christus
- 3 Geloof is de sleutel

De eerste gedachte: Het kruis is afdoende. Alles is volbracht. Paulus zegt bijv. in Rm. 4 Jezus is overgeleverd omwille van onze overtredingen, dus letterlijk bedreven zonde maar is opgewekt om onze rechtvaardiging. Dit geldt voor Jood en heiden, maar wat wil Rm.4, 25 duidelijk maken? Ten eerste:Overgeleverd om onze overtredingen, Paulus zegt allen hebben wij gezondigd en missen volkomen door eigen schuld Gods heerlijkheid. De dood (Rm.5,12) gaat allen mensen langs doordat allen zondigen.

Onze overtredingen maken scheiden tussen God en ons. Adam/ Eva worden in Gen. 3 het paradijs uitgeworpen want zij hebben gezondigd. En Jesaja laat ons weten dat onze deze scheiding heeft veroorzaakt, tussen God en ons.

Er is dus een probleem er is een kloof tussen God en ons die wij niet kunnen dichten. Dit moet even goed bij ons landen. God zelf deze kloof moeten dichten en dat is juist wat Paulus betoogt. Jezus is overgeleverd om onze overtredingen en is door mensen aan een kruis gespijkerd. Vervloekt in Gods ogen want dat is de symboliek van de kruisdood. Jezus roept aan dat kruis uit het is volbracht en deze uitroep wil niets minder zeggen dan dat alle zonde schuld is uitgeboet. God storte in de drieurige duisternis Zijn toorn uit en Jezus heeft deze toorn overleefd.

Nu moet er, ten tweede, nog iets gebeuren en dat is de begrafenis en de opstanding en Jezus heeft tot derde dag vanaf vrijdagavond in het graf gelegen. Hij gaat echter na zijn sterven naar het paradijs, samen met de schuldbewust misdadiger.

In de hemel brengt Jezus in het hemels heiligdom een eeuwige verzoening tot stand, door zijn bloed voor God uit te stallen en zo de grote verzoendag te vervullen. God de Vader opent als reactie een levende en verse weg naar het heiligdom en naar Zijn Vaderhart. Daarna verbreekt hij de boeien van de dood door zijn opstanding uit het graf

Toepassing wij verkondigen bij het avondmaal de dood van de Here, wij belijden deze en kijken door brood en wijn terug naar het kruis om door de herinnering aan deze genade gave gesterkt te worden. Wij horen de woorden tot een volkomen verzoening van al uw zonden wij drinken/proeven de wijn en eten brood allemaal heel letterlijk wij registreren en ervaren deze handeling met onze zintuigen en mogen

belijden, zo zeker als wij dit ervaren zo zeker is dat heil aan ons gegeven en zo zeker zijn al onze zonden vergeven.

Verzoening betekent twee zaken. 1 Er is geruild tussen Jezus en ons. Hij is voor ons tot zonde gemaakt en wij hebben Zijn gerechtigheid ontvangen en zijn daarom bekleed met Zijn gerechtigheid. 2 De schuld is voor eeuwig bedekt want God ziet het bloed van het Paaslam en gaat daarom, zoals de verderfengel in Egypte, aan ons voorbij. David zegt in een Psalm welzalig de mens wie schuld is bedekt en wiens zonde is vergeven; zie Ps 32 en Rm. 4.

Brood en wij wijn versterken geloof en zekerheid door het zien en het proeven. De tweede gedachte is aan de beurt. Met Christus gekruisigd.

Met Christus gekruisigd. Broeders en zusters Paulus zegt in Gl. 2 Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik dan ben ik zelf niet meer maar Jezus leeft in mij.

Nu gemeente wat bedoelt de apostel? Hij heeft zelf nooit aan een kruis gehangen. Wij zijn nooit gekruisigd. Toch ziet de apostel zich als dode die is opgestaan, Hij zou dood moeten zijn maar leeft en dat vindt hij een groot wonder.

Ik geloof dat de apostel bij het schrijven van deze woorden heeft terug gedacht aan zijn ontmoeting met de levende Jezus op de weg naar Damascus. Hij noemt deze ontmoeting een ervaring van een iemand die te laat geborene is. Hij is ook aan mij verschenen als de grootste der zondaren als aan een ontijdig geborene.

Paulus is er van overtuigd dat zijn zonden hem dermate schuldig verklaren dat hij de dood heeft verdient en dat is gewoon de zaak broeders en zusters, ook voor ons!

De Apostel gaat verder en ervaart dat hij leeft en dat hij ondanks die grote schuld een dermate grote genade heeft ontvangen dat hij het evangelie mag preken.

In dat licht zegt hij: Ik ben met Christus gekruisigd en ik zou dood moeten zijn maar toch leeft ik. Laten we eens op de betekenis van deze woorden ingaan.

Paulus gebruikt deze uitdrukking vaker hij is de wereld gekruisigd en in Rm. 6 zegt hij dat wij met Christus zijn gekruisigd en door de doop een zijn geworden met de dood en opstanding van Christus. Wij zijn gestorven aan de zonde, gedoopt in de dood van Christus en met Hem opgewekt tot nieuw leven. De doop is het middel om dit te ontvangen en kort gezegd wijst deze doop op de inwoning, maar zeker ook op de vervulling met de Heilige Geest.

Nu meer uitleg is gewenst denk ik en Paulus geeft deze uitleg met het voorbeeld van een plant. Jezus is de plant en wij zitten als stengels aan de plant vast en alles wat er met de plant gebeurt gebeurt ook met ons. Één plant geworden met de dood en opstanding van Christus!

Gemeente we verkondigen de dood van de Here en in Gods ogen is alles wat er met Christus is gebeurd ook met ons gebeurd. Ik ben gekruisigd zegt Paulus en hij brengt dit als een vaststelling. Ik ben aan het kruis geslagen en ik heb de dood aan dat kruis overleefd omdat ik opgestaan ben tot nieuw leven. Het gaat om de gelooféénheid met Christus en zijn heilswerk.

In Efeze noemt Paulus de wedergeboorte opstaan uit het zondegraf. In Ef. 2,1.5 drukt de apostel dit uit. Met Jezus bent u levend gemaakt u was dood, door overtredingen

en zonden. Met Christus levend gemaakt en een plek gekregen in de hemelse gewesten. Door genade bent u behouden door het geloof, dus niet door werken. Geloof is een gave, behoud is geen eigen werk, integendeel het is alles Gods werk. Een mooi voorbeeld van geloven en wat dit inhoudt vinden wij in Johannes 3 waar Jezus met Nikodemus spreekt over de wedergeboorte.

De Joods wetleraar is nog al verward. Hem wordt verteld dat hij van af nu, opnieuw moet geboren worden. Hij is al volwassen dus hoe moet dat dan het is menselijk gezien onmogelijk. Jezus wijst op een ander soort geboorte door water en Geest. Vervolgens wijst de Meester op de verhoging van de slang in de woestijn door Mozes na zonden van het volk. Giftige slangen kwellen het volk en men schreeuwt om hulp. Mozes maakt een koperen slang zet die op een staak en vervolgens op een heuvel iedereen kan hem zien. Kijk naar de slang en kijk goed want wie dat doet wordt genezen van het gif van de slangenbeet. Zoals Mozes de slang heeft verhoogd zo moet de Zoons van de mensen worden verhoogd opdat die geloofd niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft. De slang bracht de zonde in de wereld en het kruis bracht de genade in deze wereld. Israël moest in zijn situatie kijken naar een koperen slang , wij mogen kijken naar een opgericht en leeg kruis!

Geloven is kijken en danken voor de enorme genade welke God op Golgotha heeft laten zien. De laatste gedachten Geloof is de sleutel.

Geloof is de sleutel: We borduren even voort op het avondmaal als teken en zegel als, zo vat ik het op, een maaltijd welke ons in herinnering terugvoert naar Golgotha. Wij verkondigen de dood des Heren totdat Hij komt en gaan voor een korte periode even in gedachten terug naar Golgotha en we proeven brood en wijn. Het lichaam van Christus voor u verbroken en het bloed van Christus voor u gevloeid. Proeft u ervaart u want zo zeker als dat zichtbaar en ervaarbaar meemaakt zo zeker is dat offer van Christus voor u gebracht.

Paulus zegt ik leef nog op aarde en ik besta nog in mijn aardse lichaam ik ben nog niet in de heerlijkheid ik kom er wel en door het geloof leef ik er al.

De apostel weet dat het leven door geloof de enigste wijze van leven voor zichzelf is, zoals dit ook voor ons de zaak is. Christus voorgesteld als zoenmiddel. Ik schaam mij dat evangelie niet zegt Paulus, het is Gods kracht en recept tot behoud voor een ieder die geloofd. Voor u en mij en allen die het willen horen!

De rechtvaardige leeft vanuit dat geloof.

Nu wil u op deze wijze avondmaal vieren en deze zegen ervaren en verder dragen.

AMEN

